

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 214 |

פרשת ויחי תשפ"ה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויחי

ועיני ישראל כבדו מזוקן (מח, ט). יש לומר על דרך הרמז "ועיני ישראל" - הצדיקים שהם עיני העדה. "כבדו מזוקן" - מתייקרים מזוקן. כמו שאמרו רז"ל (שבת קנב): "תלמידי חכמים כל מה שמזקנינים, דעתם מתישבת עליהם", דעתם מתוספת עליהם. (דברי שלום קורדינוב)

ויברכם ביום ההוא לאמר (מח, ט). יעקב ברכם כי בכל יום יראו לפניהם רק את היום ההוא שעומדים בו, ולא ידאגו דאגת מחה.

(הרה"ק ר"מ מקוברין זצוק"ל, תורת אבות)

יששכר חמור גרם (מט, יד). אמר הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זצ"ל דבזוה"ק (ח"א רמ"ב): פירש יש שכר, שרומז להנחיל אוהבי יש (משלי ח' כ"א) עיי"ש. ויש לפרש על פי מה שאמרו ז"ל (אבות פ"ד מ"ה) כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל כו' וטוב לך לעולם הבא עיי"ש. וזה שאמרו יש שכר דהיינו עולם הבא, חמור גרם, להיות כחמור דלא דייקא ואכלה (שבת קמ"א), פירש רש"י שאוכלת קוצים וברקנים, וכן צריך האדם לאכול מן הבא בידו ע"ד איכא קורמי באגמא (עירובין כ"ב), רובץ בין המשפתים, כמו על הארץ תישן עיין בזוהר (שם ע"א) ודוק.

(אמרי קדוש)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

בלתי לה' לבדו

הבוחר בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים (ברכת ישתבח). משמו של הרה"ק רבי שלמה מקארלין: [שירי' לשון שיריים], פירוש שלא יהא נשאר שום כוונה בהזמרה, כי אם 'מלך יחיד אל חי העולמים'.

(קובץ שפתי צדיקים גליון יד עמ' לא. מתוך כתב יד מאחד מזקני חסידי קמאי בצפת, נ"ב לרבינו)

עיטורי קדוש

ביאור תלמידי רבינו על 'הבוחר בשירי זמרה'

מכיוון שדעתנו קצרה מלהשיג את עומק דברי רבינו, ומי אנו שנובא בסוד קדושים לפרש את דבריו, נביא כאן את דברי תלמידי שאמרו על "הבוחר בשירי זמרה". ייתכן שדבריהם אלו מכוונים לדבריו, ויש בהם כדי לסייע לנו בהבנתם.

וכך מובא בספר הק' בספר בית אהרן בשם הרה"ק רבי אשר מסטאלין זצוק"ל:

"אא אדומ"ר זצוק"ל אמר: "הבוחר בשירי זמרה - זהו השיריים שמתיריים". העיקר הוא שיתיר כל אחד אצל עצמו שיכניס בהאיברים ובהעצמות ובכל הגוף.

ובספר אמרי קדוש בשם הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זצוק"ל:

"הבוחר בשירי זמרה" אמר רבינו הקדוש: שעיקר החשיבות של תפלה בהתלהבות, היא הרשימה בנקודה פנימית אשר נשאר בלב. כי הלהב בעת התפלה היא קרוב להידמות שמילא תאותו, אמנם הרושם הנשאר בלב שלא מילא תאותו וחשקו עדיין זהו חשוב יותר, והן הם השירי זמרה שהשם יתברך בוחר בהם.

הסבר על דברים אלו מובא בכתבי הרה"ק ר' אברהם מסטרעליסק בשם הרב הקדוש מהר"י מבעלזא זצוק"ל: אמר הרב הקדוש מסטרעליסק "הבוחר בשירי זמרה וכו'", שאיש ישראל בעת שאומר שירות ותשבחות אזי צריך שהגוף וכל האברים וכל הכוחות וכל הגידין וכל החושים ישתוקקו כולם להיות משוררים להשם יתברך, זה הוא המכוון בדבריו של הרב הקדוש מסטרעליסק. (ועיין עוד בספר "שיחת חולין" פרשת תבוא דף ס"ח).

הכרזה על ייחוד ה'

איתא בזוהר הקדוש (חלק א', ק"כ ע"א): "אתי בר נש בצפרא מקבל עליה עול מלכות שמים, באינון תושבחן דקאמר תהלה לדוד וכולהו הללויה" [בא האדם בבוקר ומקבל עליו עול מלכות שמים, באותן התשבחות שהוא אומר 'תהלה לדוד' וכל מזמורי הללויה].

משמעות הדברים היא, שאמירת פסוקי דזמרה אינה רק אמירת שבח וזמרה להקב"ה, אלא מהווה הכרזה על אחדותו יתברך וקבלת עול מלכותו.

על פי יסוד זה, אפשר להסביר את הנאמר בברכת "ישתבח", הברכה החותמת את פסוקי דזמרה: "הבוחר בשירי זמרה, מלך יחיד אל חי העולמים".

לכאורה, יש לתמוה על כפל הלשון "בשירי זמרה", שכן הן "שירה" והן "זמרה" מתייחסות לפעולת השירה, ומשמעותן דומה.

אולם, ביאור הדברים הוא ש"שירי" אינו מלשון שירה, אלא מלשון "שיריים" - הנותר. הכוונה היא שבשעת אמירת הזמרה, תהיה הכוונה העיקרית והיחידה שהקב"ה הוא "מלך יחיד אל חי העולמים". כלומר, האמירה צריכה להיות מתוך הכרת מלכותו וייחודו, ולא יישאר בו שום כוונה אחרת.

ובדרך נוסף אפשר להסביר ד"בשירי" מתייחס ל"שיריים" במובן של הנותר, החלק הנותר אצל האדם. כלומר, "הבוחר" - הקב"ה בוחר בהעיקר והמובחר מהפסוקי דזמרה, והוא ה"שיריים" - מה שכל אדם משאיר לעצמו, שהוא מבין ומכניס אל ליבו. דהיינו שלא די לומר "פסוקי דזמרה" באמירה בעלמא, אלא יש להבין היטב את משמעותן, ולהותיר אצלו בלבו שהקב"ה הוא "מלך יחיד אל חי העולמים".

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

קחו שותפות בבניית בית הרבי, ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

כוס ישועות אשא

מזג לעצמו גביע יי"ש. ריח המשקה הכה בנחיריו של השודד, שידע פרק בהלכות שתיית יי"ש. בצמאון תאוותני, עמד וחסף את הגביע מידו של האברך, ותחבו כולו לתוך פיו, והוריק את היי"ש לגרונו בבת אחת.

היהודי לא הרהר הרבה, שוב לא היה לו מה להפסיד, הרי בין כך חיי אבודים. הוא התנפל על השודד הסובא ותחב בחזקה את גביע העץ עמוק עמוק בגרונו, חסם את נשמתו, וברגעים ספורים נחנק הלה ונפל מתגולל על הארץ ללא רוח חיים.

שש האברך ושחמ בליבו על התשועה הגדולה שעשה לו ה' בזכות רבו הקדוש, אולם התיירא להשאיר את גווית השודד על אם הדרך, מחשש לנקמתם של חברי כנופיייתו השודדים. עמד אפוא והוריק את כיסו של השודד שהיו גדושים מכספו ששדד ממנו לפני רגעים מספר, ובעוד כספי שוד אחרים, הסעין את הגוויה על עגלתו וכיסה אותה בגבעולי קש ותבן. 'לכשאבא בין יהודים', אמר לפשו, 'אספר להם את הכל ויחזירו נטכס עצה איך להיפטר מן הגופה'.

הבוקר אור והחסידי הגיע למדינת פרוסיה מחוז חפצו. עוד ברגעים הראשונים הבחין בהתרגשות שאפפה פני אנשים רבים שהתקלו בסביב למודעה ממשלתית כתובה בלועזית. כשניסה לחקור במה דברים אמורים, הובהר לו כי שודד מסויים מפיל לאחורונה אימתו על הסביבה כולה, רבים נפלו קרבנות למעשי הזוועה שלו, ואנשים מפחדים לצאת את העיר, וכעת הוכרז מטעם המשטרה על פרס כספי גדול שיוענק למי שיביא את השודד חי או מת. במודעה היה את תמונת פניו של המבוקש, ועיניו של החסידי האברך אורו בהבחינו בפרצוף שבתמונה כי הנה הנה טמון כבר הפרס המשטרתי הגדול בין גבעולי הקש שבגלתו. ללא היות ורתיעות פניה את מרכבתו למרכז המשטרה, מסר לראש השוטרים את גווית השודד, וכמעט ולא האמין למראה עיניו משספר כעבור רגעים ספורים במי דייו את הפרס האגדתי ששולשל לידי והפכו בין רגע לעשיר ושוע.

אנשי השלטונות אף הם זקפו אזניהם בתמהון ופליאה משמעו את הסיפור הפלאי על השתלשלות הנסיבות שהביאו לתבוסתו של השודד האיום שהטיל מוראו על ארץ וישוביה. טבין ותקילין ניסו להציע ליהודי החסידי במחיר הגביע שחולל פלאות, אותו ביקשו לגנוב במחיאון הממשלתי למזכרת, אך לשואו. האברך סירב להוציא מתחת ידו אוצר יקר זה ולו בעד כל הון שבעולם. הוא שם פעמיו למרכז הירידים, ניהל שם עסקים ומצליחים ביותר וקנה סחורות בכמויות עצומות תמורת כספו והכסף שזכה בו בירושתו של השודד, וכך עמוס סחורות בשווי הון אגדי, ובארגן גודש סכומי ענק סכפיים, חזר לעירו ולביתו, מקום שם לא פסקו העושר וההצלחה ממנו עד יומו האחרון, נתקיימה בו ברכתו של הרבי הקדוש רבי משה מלעלוב: "לשמירה והצלחה".

את גביע הפלא הוריש החסידי לצאצאיו אחריו, והרה"ק רבי שמעון בידרמן מלעלוב בן הרה"ק הרדש"צ מלעלוב זיע"א, זכה בימי ביקורו בפולין לראות את הגביע בידי אחד מבני בניו של בעל הנס החסידי הסוחר.

לרגל יומא הילולא קדישא י"ג טבת תרי"א, דהרה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע בן הרה"ק רבי דוד מלעלוב זי"ע וחתן הרה"ק היהודי הקדוש מפרשיסחא זי"ע. (עי' הספר פרי קודש הילולים)

גביע הכסף של הרה"ק רבי משה זצוק"ל

היו אלה ימי זוהר פריחה ושגשוג למסחר בפולניה. הדרכים נפתחו, הקשר עם המדינה הפרוסית חודש, והיקף קשרי המסחר בין שתי המדינות התעצם ופרח לשביעות רצונם של אנשי המסחר, וסוחרים יהודים רבים שנסעו להביא סחורה מפרוסיה לפולין צברו הון תועפות. אחד מהם היה יהודי צעיר לימים בעל חוש מסחר מפותח, מחסידי הרבי הקדוש **רבי משה מלעלוב זי"ע**.

חיפש החסידי מקור פרנסה מרוויח, בא אפוא ונמלך עם רבו, שמא כדאי גם לו לנסות לשלוח ידו במסחר ולנסוע לפרוסיה כדי לחזור משם עמוס סחורות וסיכויי עושר. שמע הרבי את הדברים, והניאו מתוכניתו זו, 'יען אין הוא רואה בזה סיכוי להצלחה עבורו. קיבל החסידי את הדין באהבה ולא הרהר כמלוא נימה אלא שב לביתו כלעומת שבא. ברם משבאו מים עד נפש ועול חובותיו שהתנפחו מיום ליום הכביד משגואו, חזר האברך ועשה דרכו לבית הרבי, במגמה לנסות שוב להשיג הסכמתו ולצאת לפרוסיה. הרבה החסידי תחנונים ושפך לפני רבו את גודל מצוקתו הכלכלית, וכי מבקש הוא את ברכת הקודש לצאת למסע מסחרו המיוחל.

דממה השתררה בחדרו של הרבי. הרבי הרהר לעצמו זמן ממושך, ועיניו כמו צופות למרחקים מסוף העולם ועד קצהו, ולבסוף פתח ואמר:

"צא לשלום לדרךך וראה ברכה!"

ואז שלח הרבי את ידו לעבר מגירתו הסגורה, והוציא ממנה גביע קטן עשוי עץ ובסיסו אף הוא עץ, ומסרו ליד החסידי, באמרו: **"לשמירה ולהצלחה"**.

החסידי נותר כמסומר על מקומו. מאימתי נותן הרבי גביעים להצלחה ומה פירוש המילים המופלאות "לשמירה ולהצלחה"? אפוף מחשבות יצא החסידי את חדרו של רבי משה, אולם חזרו אמונה איתנה בברכת הצדיק, בזכותה יעשה ויצליח בכל אשר יפנה, ללא כל ספק.

חזר החסידי לעירו, גייס סכומי כסף ניכרים שסוחריו העיר מסרו לידיו בהלוואה לשם קניית סחורות, ויצא לדרך הארוכה. שעתיים תמימות בלבד דהר בעגלתו הרתומה לסוס מהיר הרגלים, והנה לפתע שמע קול מחריד ומצמית:

"עצור!"

שודד קפץ לעברו מאחורי אחד השיחים. גבהו ויצוק כסלע, ידו מונפת לכיוון צווארו בסכין גדולה ושנונה. לאחר שניה בודדת מצא החסידי את עצמו שרוע על הארץ תחת ידי הבלתי נודעת של הרוצח.

השודד דרש ממנו את כל הכסף שברשותו, ובצר לו, בכדי להציל את נפשו נטל היהודי את צוור הכסף הגדול ובו הסכום העצום שלווה מבני העיירה, ומסרם לשודד. אולם הגיו הרשע, לא אמר בזה די לתאוות הרשע שלו, והודיע לחסידי כי עומד הוא להורגו פן ילשין עליו במשטרה ויתגלה מקום הימצאו.

לבו של האברך החסידי התאבן מפחד המוות, לא הועילו כל בכיותיו ותחנוניו לפני השודד הרוצח כי ישאיר לו את נפשו לשלל לאחר ששדד את כל הונו, והגברתן פנה אליו קצרות: "לא יעזור לך שום דבר, היכון למות".

פתח היהודי באמירת וידוי מתוך כלי והתעוררות רבה, והתכונן למסור את נפשו לבוראו. והנה לפתע הבריקה מחשבת בזק במוחו: 'הן הרבי נתן לי גביע לשם שמירה, ואציאנו כעת ואולי יתעוררו עלי רחמי שמים בזכות הרבי הקדוש. עמד והוציא

החיים בלודמיר ילדי רבינו שלמה יחידת השבוע

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

בזאת נזכרים

בימי החנוכה הקדושים שעברו עלינו לטובה, הזכרו לטובה ולברכה שמותיהם של נאמני הצדיק, אנשי החיל המעוטרים בכרת 'בוני הבית', לצד כל המתעסקים למען הקמת היכלי רבינו שלמה בעיר לודמיר.

ביום המסוגל זאת חנוכה, הונחו דפי השמות על גבי ציון קדשו של רבינו שלמה מקארלין, ובעת רצון הנעלית היו השמות נזכרים לפני רבינו כמו בחיים חיות, כל נאמניו בוני ביתו, מזכי הרבים בזכותם עולים ובאים המוני ישראל אל לודמיר בצל הרועה הנאמן רבינו שלמה זי"ע.

הציון הקדוש עם הקוויטלאך הרבים

מבט מקרוב על הקוויטלאך

יחידה: לשם מה עלה רבי משה מלעלוב שבפולין לירושלים?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחצי לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחות היילדים - שלווחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרישת שמות הזוכה לפרישת מקץ: איתמר שטרואס, חיפה

אוצרות ומשגים

רבי משה מלעלוב

מלובלין, ואחולל בו נסים ונפלאות, כשכוננו היתה להביא את הגאולה לעם ישראל. ביום לי תשרי שנת תרי"א עגנה ספינתו של רבי משה בחופי עכו, והוא החל להודרר למען מפתחו להגיע אל הכתל המערבי בירושלים ולהחיש את ישועתן של ישראל. אולם משמים, החלו קשיים שונים ומשנים לבוא עליו. הרבי נעשה חולה, ובהגיעו לשער פו, טרם כניסתו לירושלים, נפל הגביע הקדוש מידו והתנפץ לרסיסים. יום אחד צוה הרבי לסובביו שיחזרו עם מטת חליו לעבר הכתל המערבי, אולם באמצע הדרך החלו הערביים לידות אבנים מסכנות. קרא הרבי לנושאי המטה: "המשיכו במסירות נפשו". אולם לבסוף בלית בררה אלצו לשוֹב לדרך. משמים עכבו את הרבי לבצע את מעשיו, עדין לא הגיע זמן הגאולה. ביום י"ג טבת שנת תרי"א - לפני מאה שבעים וארבע שנה - נפטר רבי משה, ונטמן סמוך לקבר זכריה הנביא שבשפולי הר הזיתים.